

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 października 1956 r.

Nr 45

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

204 — z dnia 6 października 1956 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników denty- 373
stycznych

OBWIESZCZENIE

205 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 października 1956 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu 375
ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

206 — z dnia 29 września 1956 r. w sprawie przystąpienia Turcji do konwencji międzynarodowej o ujedno- 384
stajeniu niektórych zasad dotyczących ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, podpisanej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r., konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów, podpisanej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r., oraz do konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r.

204

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 października 1956 r.

w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystrycznych.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

I. Uposażenie zasadnicze.

§ 1. 1. Ustanawia się dla techników i uprawnionych techników dentystrycznych zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota miesięcznego uposażenia zasadniczego
I — T	750 zł
II — T	820 zł
III — T	920 zł
IV — T	1.020 zł
V — T	1.000 — 1.300 zł.

2. Technicy dentystryczni otrzymują w ciągu pierwszych 3 lat pracy po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu uposażenie w wysokości określonej dla stawki I — T, po 3 latach — w wysokości określonej dla stawki II — T, po 8 latach — w wysokości określonej dla stawki III — T i po 13 latach w wysokości określonej dla stawki IV — T.

3. Uprawnieni technicy dentystryczni otrzymują uposażenie w wysokości określonej dla stawki V — T.

§ 2. 1. Przejście do wyższej stawki uposażenia następuje z dniem 1 miesiąca następującego po nabyciu uprawnień do stawki w myśl § 1 ust. 1.

2. Technikom dentystrycznym do wymaganego stażu pracy wymienionego w § 1 ust. 2 wlicza się okresy wykonywania czynności fachowych przed uzyskaniem uprawnień zawodowych.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi szczegółowe zasady i tryb obliczania okresu pracy stanowiącego podstawę przejścia do wyższej stawki uposażenia.

§ 3. 1. Uposażenie określone w § 1 ust. 1 technicy i uprawnieni technicy dentystryczni otrzymują przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze mniejszym niż określony w ust. 1 wypłaca się uposażenie za godzinę stanowiące 1/175 uposażenia określonego w § 1 ust. 1.

II. Dodatki specjalne.

§ 4. Technikom i uprawnionym technikom dentystrycznym zatrudnionym w protezowniach dentystrycznych przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 15% uposażenia zasadniczego.

§ 5. 1. Technikom dentystrycznym zatrudnionym w zakładach lub protezowniach przeznaczonych wyłącznie dla osób chorych na gruźlicę przy klinicznym wykonywaniu protez przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 30% uposażenia zasadniczego.

2. Technikom dentystycznym i uprawnionym technikom dentystycznym zatrudnionym w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia przysługują się dodatki specjalne w wysokości 30% uposażenia zasadniczego.

§ 6. 1. Technicy i uprawnieni technicy dentystyczni mogą pobierać tylko jeden dodatek specjalny, w razie zaś zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków specjalnych pracownikowi przysługuje prawo wyboru.

2. Właściwy organ naczelny decyduje o wypłacaniu bądź zaprzestaniu wypłacania dodatku specjalnego pracownikowi zawieszonemu w pełnieniu służby oraz za okres przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest taki dodatek.

§ 7. Dodatki specjalne wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 8. W razie przejścia do pracy w zakładzie, w którym nie przysługuje dodatek specjalny, uprawniony technik dentystyczny traci prawo do dodatku z dniem przeniesienia.

III. Wynagrodzenie ryczałtowe.

§ 9. 1. Technikom i uprawnionym technikom dentystycznym zatrudnionym w wymiarze uzasadniającym pobieranie miesięcznego uposażenia wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe za każdą protezę wykonaną bezbłędnie ponad obowiązującą normę.

2. Do obowiązującej normy, po której wykonaniu przysługuje wynagrodzenie dodatkowe, o którym mowa w ust. 1, mogą być wliczane jedynie protezy wykonane bezbłędnie.

3. Ryczałtowe wynagrodzenie dodatkowe wynosi: za laboratoryjne wykonanie protezy — 50 zł, za kliniczne wykonanie protezy — 15 zł.

4. Minister Zdrowia w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali obowiązujące normy wykonania protez dla poszczególnych kategorii pracowników.

§ 10. Do uposażenia przysługującego technikowi i uprawnionemu technikowi dentystycznemu za czas uzasadnionej nieobecności, za który pracownik w myśl obowiązujących przepisów zachowuje prawo do uposażenia, wlicza się również przeciętne wynagrodzenie ryczałtowe określone w § 9 ust. 1 z 3 miesięcy poprzedzających przerwę w zatrudnieniu.

IV. Dodatki funkcyjne.

§ 11. Tabelę stanowisk, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków określa załącznik do rozporządzenia.

§ 12. 1. Dodatki funkcyjne w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia wypłaca się pracownikom zatrudnionym w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. Pracownikom zatrudnionym w mniejszym wymiarze wypłaca się dodatki funkcyjne obliczone przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 3 ust. 2.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów może ustalić stanowisko nie przewidziane w tabeli stanowisk, a także określić dodatek funkcyjny przywiązany do tego stanowiska.

4. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

V. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 13. 1. Technikom, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali na podstawie obowiązujących przepisów uposażenie wyższe od przysługującego im w myśl niniejszego rozporządzenia, przysługują się uposażenie zasadnicze według stawki odpowiednio wyższej, z tym jednak że technikom dentystycznym nie może być przyznane uposażenie przewidziane dla stawki V — T.

2. Technik dentystyczny zachowuje uposażenie zasadnicze określone w ust. 1 w razie przejścia do pracy w innym zakładzie społecznym służby zdrowia.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. z 1949 r. Nr 14, poz. 88, z 1950 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 52, poz. 480, z 1953 r. Nr 5, poz. 11 i Nr 38, poz. 162, z 1954 r. Nr 48, poz. 229, z 1955 r. Nr 25, poz. 153 oraz z 1956 r. Nr 23, poz. 109 i 110 i Nr 27, poz. 124) w części unormowanej w niniejszym rozporządzeniu.

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia, Kolei oraz Finansów.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 października 1956 r. (poz. 204).

Stanowisko	Dodatek funkcyjny zł
Kierownik protezowni dentystycznej	
a) produkującej do 2000 protez rocznie	150
b) produkującej ponad 2000 protez rocznie	250